

**Česká školní inspekce
Pražský inspektorát
Arabská 683, 160 66 Praha 6**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIA-370/26-A
Sp. zn. ČŠIA-S-73/26-A

Název	Základní škola waldorfská, Praha 5 - Jinonice, Butovická 228/9, příspěvková organizace
Sídlo	Butovická 9, 158 00 Praha 5 - Jinonice
E-mail	posta@waldorfjinonice.cz
IČO	65 990 722
Identifikátor	600 038 289
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Ing. Pavel Seleši
Zřizovatel	Městská část Praha 5
Místo inspekční činnosti	Butovická 228/9, Praha 5 - Jinonice Mezi rolemi 647/2, Praha 5 - Jinonice
Inspekční činnost na místě	11. 2. 2026 – 23. 2. 2026

Inspekční činnost byla zahájena doručením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání poskytovaného základní školou podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Charakteristika

Právnícká osoba Základní škola waldorfská, Praha 5 - Jinonice, Butovická 228/9, příspěvková organizace vykonává činnost základní školy, školní družiny, školního klubu a školní jídelny-výdejny.

Základní škola (dále jen „škola“) s více než třicetiletou tradicí uskutečňuje základní vzdělávání v souladu s principy waldorfské pedagogiky, které se promítají do organizace

výuky i každodenní pedagogické praxe. Výchovně-vzdělávací proces je zaměřen na harmonický rozvoj osobnosti žáků v oblasti myšlení, citění a vůle, při respektování jejich individuálních vzdělávacích potřeb a vývojových zvláštností. Výuka je založena na prožitkovém a činnostním učení, rytmizaci dne, kontinuitě pedagogického působení třídního učitele a důsledném propojování vzdělávacích obsahů. Organizačně je strukturována do epochových bloků, které umožňují soustředěné prohlubování učiva a jeho uchopení v širších souvislostech. Nedílnou součástí vzdělávání jsou systematicky rozvíjené umělecké, řemeslné a pohybové aktivity, jež podporují celostní a vyvážený rozvoj osobnosti žáků.

Výuka cizích jazyků probíhá od 1. ročníku v anglickém i německém jazyce a je vedena s důrazem na přirozený rozvoj komunikačních dovedností, jazykového citu a porozumění prostřednictvím prožitkových, rytmických a umělecky orientovaných metod odpovídajících věku žáků.

Vzdělávání je dále obohacováno projektovou a prakticky orientovanou činností, která propojuje učivo s reálnými životními situacemi a posiluje odpovědnost žáků za vlastní učení.

Od posledního inspekčního hodnocení v roce 2019 došlo k nárůstu počtu žáků na 276, což představuje zvýšení přibližně o 25 %, a zároveň ke zvýšení počtu tříd na 12. Nejvyšší povolený počet žáků (390) je v termínu inspekční činnosti naplněn ze 71 %. Strukturu školy významně ovlivňuje vyšší podíl žáků (38 % z celkového počtu) se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků s odlišným mateřským jazykem. V reakci na výrazný nárůst počtu žáků s dočasnou ochranou po roce 2022 škola z kapacitních důvodů zřídila dvě samostatné třídy pro žáky ukrajinského původu; část ostatních žáků s odlišným mateřským jazykem (dále „OMJ“) je integrována do běžných tříd. Školní družinu navštěvuje 125 účastníků v 7 odděleních a školní klub 107 žáků.

Škola se nachází v klidné rezidenční části v blízkosti Prokopského údolí, jehož přírodní prostředí je cíleně využíváno pro výuku v přírodě, projektové činnosti a environmentálnímu vzdělávání. Vzdělávání probíhá ve dvou pracovištích. V hlavní budově v ulici Butovická jsou situovány převážně třídy 1. stupně, odborné a společné prostory (atelier, sál), zázemí školní družiny a školní jídelna-výdejna, včetně přilehlé zahrady využívané pro venkovní aktivity a pobyt venku. Druhé pracoviště ve čtyřech pavilonech v ulici Mezi Rolemi zahrnuje třídy 2. stupně, dvě kmenové třídy 1. stupně, školní klub, další oddělení školní družiny a venkovní prostory určené pro pohybové, sportovní a environmentální aktivity.

Škola současně dlouhodobě realizuje vzdělávací aktivity pro pedagogy waldorfských škol a aktivně tak přispívá k šíření jejich principů i k rozvoji odborné pedagogické komunity.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitel školy působí ve funkci od roku 2008. Jeho dlouholeté zkušenosti, hluboká znalost školy a orientace v principech waldorfské pedagogiky se odrážejí v koncepčním a demokratickém vedení, založeném na participativním zapojení pedagogického týmu, žáků i rodičů. Nastavený způsob řízení podporuje společnou odpovědnost za kvalitu vzdělávání a život školy. Škola systematicky naplňuje koncepční a strategické cíle, které se promítají do stabilního zájmu o vzdělávací nabídku, průběžné inovace školních vzdělávacích programů, postupného zlepšování materiálních a technických podmínek a rozvoje využívání ICT ve výuce, a jasně vymezuje směry rozvoje, propojuje individuální potřeby žáků s projektově a činnostně orientovanou výukou a cíleně podporuje rozvoj tvořivosti, praktických dovedností a motivace k učení.

V návaznosti na předchozí inspekční zjištění ředitel školy realizoval opatření, která vedla k posunu v klíčových oblastech řízení i vzdělávacího procesu, zejména ke zkvalitnění pedagogického a metodického vedení učitelů, zefektivnění kontrolního systému školy i jeho využití pro řízení pedagogického procesu, častějšímu uplatňování aktivizujících a činnostních metod práce, zlepšení informovanosti zákonných zástupců a nastavení konzistentnějšího systému hodnocení žáků. Navzdory tomuto vývoji se škole dosud nedaří plně zajistit kvalifikovaný pedagogický sbor. Diferenciace výuky podle vzdělávacích potřeb žáků nadále představuje oblast pro další rozvoj, především ve vztahu k systematictějšímu zohledňování individuálních potřeb žáků.

Od posledního inspekčního hodnocení byla organizační struktura školy přizpůsobena nárůstu počtu žáků, čímž je zajištěna koordinace vzdělávacího procesu napříč pracovišti. Řídící procesy zajišťuje vedení školy složené z ředitele, dvou zástupkyň (pro 1. a 2. stupeň), zástupkyně pro integraci žáků s OMJ, vedoucí vychovatelky a ekonomky. Aktivní zapojení pedagogů do řízení školy zajišťuje pedagogické kolegium, které se pravidelně podílí na tvorbě a aktualizaci školního vzdělávacího programu (dále „ŠVP“), plánování a koordinaci projektů, organizaci školních aktivit i řešení pedagogických otázek a ve spolupráci s vedením školy se zároveň podílí na strategickém plánování a vyhodnocování vzdělávací činnosti. Řídící systém je dále podpořen pravidelnými setkáními vedení s třídními učiteli a funkčním využíváním elektronického informačního systému pro přenos informací, dokumentaci a sdílení výukových materiálů.

Vedení školy systematicky monitoruje a vyhodnocuje kvalitu pedagogického procesu a na základě zjištění přijímá cílená opatření ke zkvalitňování výchovně vzdělávací činnosti. Hospitační činnost i průběžné řešení pedagogických situací přinášejí konkrétní závěry a doporučení k výuce i výchovným postupům, které jsou s pedagogy pravidelně projednávány a využívány pro jejich metodické vedení. Nastavený systém podporuje sdílení pedagogických zkušeností, sebereflexi pedagogů a jejich profesní růst v souladu s principy waldorfské pedagogiky. Důraz je kladen zejména na spolupráci pedagogů, kontinuitu práce s třídním kolektivem a celostní rozvoj žáka.

Výchovně vzdělávací proces zajišťuje pedagogický sbor tvořený 35 učiteli, 12 asistenty pedagoga, 9 vychovateli školní družiny a 2 speciálními pedagogy. Personální podmínky umožňují realizaci ŠVP, podíl nekvalifikovaných pedagogů je však vyšší (téměř 30 %). Část z nich (6 ze 17) si kvalifikaci doplňuje, dosažení plné odborné způsobilosti pedagogického sboru tak zůstává významnou prioritou dalšího rozvoje školy. Vedení školy situaci systematicky řeší aktivním vyhledáváním kvalifikovaných pedagogů a cílenou vnitřní metodickou podporou, která zahrnuje mentoring, spolupráci v metodických orgánech i pravidelnou zpětnou vazbu ke kvalitě výuky a která podporuje profesní rozvoj pedagogů i kontinuální zkvalitňování vzdělávacího procesu, což se pozitivně odráží v jeho průběhu. Přestože je ve sboru vyšší podíl nekvalifikovaných pedagogů, tato skutečnost se neprojevila v kvalitě poskytovaného vzdělávání.

Další vzdělávání pedagogických pracovníků (dále jen „DVPP“) je ve škole realizováno systematicky a v návaznosti na koncepci rozvoje školy i individuální potřeby pedagogů. Součástí DVPP je také podpora doplňování odborné kvalifikace u nekvalifikovaných pedagogů a jejich cílené vedení k jejímu získání. Vzdělávací aktivity jsou prioritně zaměřeny na waldorfskou pedagogiku, didaktiku vyučovacích předmětů, rozvoj pedagogických kompetencí a práci s třídním kolektivem. Pedagogové se účastní odborných seminářů, akreditovaných programů i dlouhodobých forem vzdělávání. Významnou roli má rovněž interní vzdělávání, vzájemné hospitace, sdílení praxe a kolegiální reflexe výuky, které podporují přenos zkušeností a postupné sjednocování pedagogických přístupů. Získané

poznatky jsou průběžně uplatňovány ve výuce a přispívají ke zvyšování její metodické úrovně a rozvoji pedagogických kompetencí.

Škola naplňuje charakter komunitní školy a uplatňuje partnerský model založený na spolupráci, sdílené odpovědnosti a aktivní participaci všech aktérů vzdělávání v souladu s principy waldorfské pedagogiky. Partnerství žáků, zákonných zástupců, pedagogů, zřizovatele i dalších odborných a komunitních subjektů je nedílnou součástí realizace ŠVP. Participace žáků je systematicky rozvíjena prostřednictvím „Kruhu druhého stupně“, který jako žákovský orgán umožňuje jejich zapojení do tvorby a úprav pravidel školního soužití, organizace využívání prostor, řešení provozních situací i návrhů na zlepšování prostředí školy. Žáci se zapojují do rozhodování o participativním rozpočtu a realizace vybraných úprav areálu, čímž se posiluje jejich odpovědnost a občanské kompetence. Spolupráce se zákonnými zástupci probíhá prostřednictvím třídních schůzek, individuálních konzultací a tripartitních setkání žák–rodič–učitel. Nastavený způsob komunikace slouží jako klíčový nástroj průběžné reflexe vzdělávacího procesu. Rodiče se aktivně zapojují i do života školy i prostřednictvím slavností, projektů a komunitních aktivit a významně přispívají prostřednictvím rodičovského spolku. Škola zároveň rozvíjí spolupráci se zřizovatelem, místní komunitou a dalšími partnery, včetně sdílení prostor pro komunitní, kulturní a vzdělávací aktivity. Je součástí širší sítě waldorfských škol v ČR i zahraničí, v jejímž rámci probíhá metodická spolupráce, sdílení zkušeností a společné vzdělávání pedagogů. Síť partnerských vztahů doplňuje spolupráce s odborníky a zahraničními mentory zapojenými do hospitací, konzultací a profesního rozvoje učitelů. Vedení školy systematicky využívá zpětnou vazbu všech aktérů vzdělávání, včetně výstupů z dotazníkových šetření, jako podklad pro další rozvoj školy.

Materiální a technické podmínky školy poskytují kvalitní zázemí pro realizaci ŠVP a podporu waldorfské pedagogiky. Škola disponuje odbornými učebnami a specializovanými prostory pro výuku cizích jazyků, informatiky a hudební, dramatické, výtvarné i keramické výchovy. V oblasti digitálních technologií je škola vybavena počítačovými učebnami, notebooky, tablety, interaktivními prvky a technologiemi 3D tisku, které podporují názornost výuky a rozvoj digitálních kompetencí žáků. Ve výuce jsou rovněž využívány dílny pro práci se dřevem, kovem a textilem, zaměřené na rozvoj manuální zručnosti, tvořivosti a polytechnických dovedností žáků. K dispozici je rozsáhlý fond učebních a didaktických pomůcek typických pro waldorfskou pedagogiku a školní zahrada systematicky využívaná pro environmentální a projektovou výuku, jejíž součástí je i včelín umožňující přímou zkušenost žáků s péčí o živé organismy a principy udržitelnosti.

Škola využívá rekonstruovaný venkovní sportovní areál a pro výuku tělesné výchovy také externí tělocvičnu. Stravování je smluvně zajištěno externím dodavatelem v souladu se zásadami zdravé výživy a bezpečnost provozu podporuje elektronický zabezpečovací a videotelefonní vstupní systém.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Vzdělávání probíhalo v podnětném prostředí s respektujícím přístupem pedagogů k žákům, v němž byla patrná otevřená komunikace, partnerské vztahy a důraz na aktivní zapojení žáků do výuky. Výuka je realizována v souladu s principy waldorfské pedagogiky. Učitelé vhodně kombinovali frontální, činnostní i prožitkové formy práce. V hospitovaných hodinách byla zřejmá návaznost na systém epochového vyučování, který tvoří organizační a didaktický základ výuky hlavních předmětů. Učivo bylo strukturováno do tematicky ucelených a časově rozšířených bloků, které umožňovaly jeho postupné prohlubování, opakování v souvislostech a činnostní zpracování vedoucí k hlubšímu porozumění. Výuka měla jasnou

vnitřní strukturu. Úvodní část byla zaměřena na rytmizaci, aktivaci paměti a soustředění prostřednictvím opakovacích, řečových, pohybových a hudebních prvků, hlavní část na osvojování a aplikaci učiva v souvislostech a závěrečná část na shrnutí a reflexi.

Výrazným znakem výuky bylo cílené propojení kognitivní, umělecké, pohybové a praktické složky. V uměleckých a pohybových předmětech, zejména hudební, výtvarné, dramatické výchově a eurytmii, byla systematicky rozvíjena tvořivost, estetické vnímání, expresivita, koordinace pohybu i schopnost soustředění a spolupráce. Eurytmie přirozeně navazovala na rytmus řeči a hudby a podporovala vnímání prostoru, vnitřní koncentraci a prožitkové uchopení učiva. Polytechnická a praktická složka vzdělávání byla systematicky začleňována prostřednictvím činnostního učení, práce s různorodými materiály a rukodělných i výtvarných aktivit, které byly vhodně doplňovány prakticky zaměřenými úlohami. Žáci byli cíleně vedeni k pečlivosti, vytrvalosti a dokončování rozpracovaných činností, stejně jako k převzetí odpovědnosti za kvalitu vlastního výsledku. Tento přístup podporoval rozvoj jejich manuální zručnosti, prostorové představivosti a schopnosti převádět získané poznatky do praktických situací, zároveň posiloval jejich samostatnost i schopnost efektivní spolupráce při společných činnostech.

Uplatňované vzdělávací strategie v hospitovaných hodinách vycházely z předem stanovených cílů, se kterými byli žáci v části výuky srozumitelně seznámeni a které byly v průběhu hodiny postupně rozvíjeny v konkrétních učebních činnostech. V některých případech se na jejich formulaci aktivně podíleli i žáci, což posilovalo jejich orientaci ve výuce, porozumění smyslu učebních aktivit i vědomí očekávaných výsledků učení. Stanovené vzdělávací cíle směřovaly nejen k osvojování znalostí a dovedností, ale i k formování postojů a k cílené podpoře osobnostně sociálního rozvoje žáků. Většina hodin měla promyšlenou vnitřní stavbu respektující rytmus výuky a přirozené střídání činností, přičemž pedagogové funkčně navazovali na jednotlivé fáze hodiny, což přispívalo k plynulosti práce, udržení pozornosti a aktivnímu zapojení žáků. V průběhu výuky byly využívány různé vzdělávací strategie odpovídající charakteru učiva i věkovým zvláštnostem žáků. V řadě hodin byly účelně začleňovány aktivizační metody, zejména dialogická práce, kooperativní činnosti, prvky kritického myšlení, didaktické hry a situační úlohy, které vedly žáky k aktivní spolupráci, formulaci vlastních myšlenek a postupnému odvozování poznatků; učitelé je směřovali k tomu, aby učivo nevnímali izolovaně, ale v souvislostech a aby byli schopni jej aplikovat v reálných situacích, často s využitím mezipředmětových vztahů a propojením s běžným životem. Výuka byla organizována tak, aby žáci aktivně spolupracovali ve dvojicích i skupinách, sdíleli své postupy a byli průběžně motivováni prostřednictvím praktických situací, herních prvků a řízeného rozhovoru. Učitelé systematicky ověřovali porozumění, flexibilně reagovali na aktuální potřeby třídy a využívali chybu jako přirozenou součást učebního procesu. Žáci měli možnost pracovat vlastním tempem, klást dotazy a díky podpoře souvislejšího mluveného projevu rozvíjeli své komunikační kompetence. Významnou oporu při práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami (dále „SVP“) či OMJ představovala činnost asistentek pedagoga, které napomáhaly jejich zapojení do výuky, podporovaly porozumění zadání, organizaci práce, udržení pracovního tempa i soustředění a přispívaly ke zvládnutí vzdělávacích činností v rámci třídy. V závěru hodin byl pouze v části výuky vytvořen prostor pro shrnutí učiva a sebereflexi žáků, což podporovalo uvědomění si vlastního pokroku i upevnění probíraného obsahu. Ve většině hodin pedagogové zohledňovali individuální možnosti žáků, poskytovali jim podporu a povzbuzovali je v průběhu práce. V části hodin byla výuka obohacena o relaxační a pohybové prvky, které podporovaly pozornost zejména u mladších žáků.

Cizojazyčné vzdělávání, zejména v anglickém jazyce, vykazovalo velmi dobrou úroveň rozvoje komunikačních dovedností žáků a bylo vedeno komunikativně s důsledným

využíváním cílového jazyka jako přirozeného prostředku interakce ve třídě. Na 1. stupni navazovala výuka na epochové vyučování a umožňovala intenzivní, tematicky soustředěnou práci s jazykem v delších blocích. Žáci si jazyk osvojovali prostřednictvím rytmizace, říkanek, písni, pohybových a dramatických aktivit i situačních činností, což podporovalo přirozené osvojování slovní zásoby, výslovnosti a porozumění bez dominance překladu. Na 2. stupni probíhal systematický rozvoj všech jazykových dovedností s důrazem na přesnost, plynulost a samostatnost projevu; žáci byli cíleně vedeni k aktivnímu mluvenému projevu, formulaci názorů, popisu situací i reakci v modelových a autentických komunikačních situacích, přičemž poslechové a čtecí aktivity byly funkčně propojeny s následnou produkcí, což podporovalo komplexní rozvoj jazykové kompetence. Práce s chybou byla využívána jako přirozený nástroj učení a upevňování správných jazykových struktur.

Ve dvou třídách s žáky s OMJ (ukrajinské třídy) byla výuka zajištěna tandemově dvěma pedagogy a systematickou podporou asistentky pedagoga, což vytvářelo funkční podmínky pro cílený rozvoj jazykové kompetence a postupnou integraci žáků do vzdělávacího procesu. Třídní učitelka koordinovala průběh výuky, zajišťovala návaznost činností a srozumitelnou strukturu hodin, zatímco druhá vyučující zprostředkovávala odborný obsah a současně jej přizpůsobovala jazykové úrovni žáků; asistentka pedagoga průběžně podporovala porozumění zadání, individualizaci přístupu i aktivní zapojení žáků do výuky. V hodinách českého jazyka byl kladen důraz na rozvoj slovní zásoby, porozumění textu a postupné rozšiřování schopnosti formulovat jednoduché i souvislejší výpovědi, zatímco ve vlastivědě se výuka zaměřovala na pochopení základních historických a geografických souvislostí s využitím obrazového materiálu, map a názorných pomůcek, které podporovaly orientaci v prostoru a čase i základní porozumění učivu. Vyučující důsledně využívali řízený rozhovor, názorné vysvětlování, práci s konkrétními příklady, tematicky propojené texty a vizuální oporu, doplněné aktivizačními metodami (brainstorming, dramatizace, práce ve dvojicích), které vedly žáky k aktivní komunikaci a upevňování jazykových struktur v reálném kontextu. Výuka byla charakteristická průběžnou podporou porozumění, důslednou prací s jazykem a operativním přizpůsobováním náročnosti zadání, což umožňovalo zapojení všech žáků bez ohledu na jazykovou úroveň a směřovalo k rozvoji jazykových dovedností, základní odborné slovní zásoby a postupnému posilování komunikační jistoty v českém jazyce napříč vzdělávacími oblastmi.

V části hodin byla zaznamenána nižší účinnost zvolených metod a organizačních postupů. Cíle výuky a očekávané výsledky nebyly vždy dostatečně konkretizovány, což snižovalo orientaci žáků v průběhu hodiny i jejich schopnost posoudit vlastní úspěšnost. Převaha frontální výuky s dominantní rolí učitele vedla k omezenému aktivnímu zapojení žáků, kteří často zůstávali v pasivní roli. Méně časté bylo využití skupinové práce, práce ve dvojicích i strukturované samostatné činnosti, což snižovalo míru spolupráce, komunikace a dynamiku výuky. V naukových předmětech se projevovala metodická jednotvárnost a nedostatečné využití potenciálu delších vyučovacích bloků. Aktivizační a badatelsky orientované metody byly uplatňovány omezeně, což vedlo k nižšímu rozvoji kritického myšlení, argumentace, práce s informacemi i práce s chybou. Propojení učiva s reálnými situacemi a mezipředmětovými vztahy bylo spíše ojedinělé. Digitální technologie a různé informační zdroje byly využívány v omezené míře, což snižovalo prostor pro rozvoj informační gramotnosti žáků. Diferenciace výuky nebyla systematická; žáci pracovali převážně na shodných úlohách bez zohlednění jejich individuálních potřeb, tempa práce a úrovně dosažených vědomostí a dovedností, což omezovalo rozvoj jejich potenciálu. Formativní hodnocení bylo uplatňováno spíše výjimečně. Časté dokončování aktivit až do konce hodiny omezovalo prostor pro závěrečné shrnutí učiva, jeho reflexi a zapojení

žáků do sebehodnocení a kriteriálního hodnocení. Nedostatečně byla využívána práce se závěry hodin, jen v omezené míře obsahovaly shrnutí učiva, ověření dosažení stanoveného cíle a k poskytnutí zpětné vazby k učení. V méně zdařilých hodinách byly didaktické pomůcky a manipulativní materiály využívány spíše ojediněle, což snižovalo názornost výuky a míru aktivního a prožitkového učení, zejména u mladších žáků a v abstraktnějších tématech. U žáků mladšího školního věku byly zaznamenány nedostatky v pracovních návycích (sezení, úchop psacího náčiní), které nebyly vždy důsledně korigovány. Omezený byl také prostor pro souvislejší mluvní projevy žáků a pozornost věnovaná jejich kvalitě. V některých případech nebyl dostatečně uplatňován důraz na korekci chyb v písemném projevu.

Propracovaný systém celoškolních, mezitřídních a třídních projektů, tematických dnů a školních akcí tvoří ucelený nástroj cílený na celostní rozvoj osobnosti žáků v souladu s principy waldorfské pedagogiky. Aktivity systematicky rozvíjejí kognitivní, sociální, emoční i volní složku osobnosti, posilují tvořivost, samostatnost, odpovědnost, schopnost spolupráce i prosociální postoje a sounáležitost se školní komunitou. Vzdělávací obsah je realizován prostřednictvím propojených třídních, mezitřídních i celoškolních projektů, ročníkových prací a tematických bloků, které umožňují hlubší zpracování učiva, jeho mezipředmětové propojení a ukotvení v širších souvislostech. Žáci se aktivně podílejí na ročníkových divadelních projektech, řemeslných týdnech, přípravě středověké slavnosti i dalších tematických celcích, které integrují teoretické i praktické činnosti a rozvíjejí jejich individuální předpoklady. Součástí systému je také účast na olympiádě waldorfských škol, vzdělávací exkurze a pobyty (např. zaměřené na dějiny umění a dějepis), které rozvíjejí nejen odborné znalosti, ale i jazykové a komunikační kompetence v autentickém prostředí. Důležitou roli mají rovněž aktivity s eticko-morálním přesahem, zejména besedy podporující hodnotovou orientaci žáků a reflexi mezilidských vztahů. Škola dále systematicky podporuje zdravý životní styl prostřednictvím sportovních kroužků, plavání, škol v přírodě, turistických a pohybových aktivit i odpoledních výletů, které přispívají k harmonickému rozvoji osobnosti, fyzické zdatnosti, psychohygieně a sociálním dovednostem žáků.

Zájmové vzdělávání vhodně navazuje na základní vzdělávání a cíleně podporuje rozvoj sociálních dovedností, pracovních návyků i osobnostně-formativních postojů žáků. Široká nabídka činností vycházejících ze zájmu žáků rozvíjí jejich individuální schopnosti a nadání a současně posiluje spolupráci, komunikaci a respekt k pravidlům společného soužití. Žáci mají dostatek prostoru pro odpočinek, spontánní aktivity i podporu školní přípravy, což přispívá k jejich samostatnosti a odpovědnosti za učení. Organizační zajištění je prostorově i provozně promyšlené, jednotlivá oddělení využívají různé části školního areálu (Domeček, pavilon A i další prostory), což podporuje plynulý chod i adaptaci žáků. Program je založen na vyváženém střídání řízených, tvořivých a spontánních činností. Žáci se zapojují do výtvarných a pracovních aktivit s využitím přírodních i tradičních materiálů, které rozvíjejí jemnou motoriku, trpělivost a dokončování práce, a do pohybových činností v areálu školy i mimo něj, jež podporují fyzickou zdatnost, spolupráci i zdravou soutěživost. Společné hry, dramatizace, hudební a čtenářské aktivity rozvíjejí komunikaci, slovní zásobu, kreativitu a sociální vnímání. Klubové aktivity vhodně doplňují činnost družiny a rozšiřují nabídku volnočasových příležitostí, poskytují prostor pro relaxaci, neformální setkávání, deskové a sportovní hry i rozvoj individuálních zájmů včetně hudebních a dramatických činností.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Škola zjišťuje výsledky vzdělávání žáků průběžně v celém výchovně-vzdělávacím procesu, a to prostřednictvím systematického pedagogického pozorování, každodenní práce ve výuce a průběžného ověřování naplňování očekávaných výstupů. Důraz je kladen na formativní přístup k hodnocení, který umožňuje sledovat individuální vzdělávací pokrok žáka, rozvoj klíčových kompetencí a míru osvojení učiva v širších souvislostech v souladu s principy waldorfské pedagogiky. Výsledky vzdělávání jsou pravidelně projednávány v rámci pedagogické rady školy, kde jsou analyzovány vzdělávací výsledky jednotlivých tříd i žáků a přijímána případná opatření ke zlepšení prospěchu.

Základním hodnotícím nástrojem je slovní hodnocení, které ve škole zaujímá dominantní postavení. Je koncipováno jako strukturovaná, individualizovaná a vývojově orientovaná zpětná vazba, která postihuje nejen úroveň dosažených znalostí a dovedností, ale také pracovní návyky, míru samostatnosti, sociální chování a celkový vzdělávací i osobnostní posun žáka. Hodnocení má výrazně formativní, motivační a rozvojový charakter a umožňuje systematicky sledovat individuální vzdělávací progres žáka v delším časovém horizontu.

Z inspekčních zjištění vyplynulo, že vypovídací hodnota slovního hodnocení jednotlivých pedagogů je rozdílná. Většina záznamů je kvalitní, konkrétní a pedagogicky využitelná, s jasným popisem dosažené úrovně i vzdělávacího posunu a s formulovanými doporučeními pro další rozvoj žáka. V části případů je však úroveň hodnocení nižší, neboť je méně strukturované a nedostatečně konkrétní, zejména v pojmenování obtíží žáků a v návazných doporučeních, což snižuje jeho srovnatelnost a využitelnost pro cílené plánování pedagogické podpory.

V případě 9. ročníku škola převádí slovní hodnocení na klasifikaci, která slouží jako srovnatelný výstup pro ukončení povinné školní docházky a potřeby přijímacího řízení na střední školy. Analýzou slovního hodnocení a klasifikace žáků 9. ročníku ve školních letech 2024/2025 a 2025/2026 bylo zjištěno, že žáci dosahují stabilně velmi dobrých vzdělávacích výsledků. Pouze v ojedinělých případech se u žáků vyskytují vzdělávací problémy.

Součástí hodnocení výsledků vzdělávání jsou také žákovské ročníkové práce, ve kterých žáci prokazují schopnost samostatně plánovat, zpracovat a prezentovat zvolené téma. Posilují tím klíčové kompetence, zejména samostatnost, tvořivost a práci s informacemi.

Škola systematicky využívá udělování pochval i výchovných opatření. Pochvaly cíleně posilují motivaci žáků a oceňují jejich pokrok a aktivní přístup, zatímco výchovná opatření plní preventivní a korektivní funkci, vedou k jasnému vymezení pravidel a posilují odpovědnost žáků. Celkově je jejich uplatňování vyvážené a odpovídá výchovně-vzdělávacím cílům školy.

Žákovské sebehodnocení je ve škole systematicky uplatňováno jako významný nástroj rozvoje reflexe vlastního učení, schopnosti pojmenovat dosažený pokrok i obtíže a postupného přebírání odpovědnosti za vlastní vzdělávací proces. Na 2. stupni je realizováno pravidelně po ukončení jednotlivých epoch a dále čtvrtletně v rámci odborných předmětů. Sebehodnocení doplňuje pedagogické hodnocení a přispívá k formování realistického sebepojetí žáka, rozvoji schopnosti uvažovat o vlastním učení a posilování vnitřní motivace k učení.

Škola cíleně podporuje také žáky nadané prostřednictvím projektových aktivit, individuálních zadání, zapojování do soutěží, diferenciací výuky a nabídky rozšiřujícího učiva, které umožňují rozvoj jejich talentu a hlubšího zájmu o jednotlivé vzdělávací oblasti.

V průběhu inspekčního zjišťování však byla její systematická realizace zaznamenána pouze v části výuky, což ukazuje na rozdílnou míru jejího uplatňování napříč pedagogickým sborem.

Škola má systematicky nastavený, funkčně provázaný a průběžně vyhodnocovaný systém podpory žáků se SVP, žáků s OMJ a žáků ohrožených školním neúspěchem, úzce propojený s primární prevencí rizikového chování i kariérovým poradenstvím. Vychází z kontinuální pedagogické diagnostiky, včasné identifikace obtíží a důrazu na individuální rozvoj žáka. Poradenské a preventivní služby zajišťuje tým ve složení výchovný poradce (i kariérové poradenství), školní metodik prevence, školní psycholog, speciální pedagog a sociální pedagog, který koordinuje podporu žáků, nastavuje, realizuje a vyhodnocuje podpůrná opatření, poskytuje metodickou podporu pedagogům a rozvíjí oblast prevence i kariérového poradenství. Školní psycholog zajišťuje krizové intervence, individuální práci se žáky i poradenské služby pro zákonné zástupce a pedagogy, sociální pedagog podporuje rozvoj sociálních a komunikačních kompetencí, spolupracuje s rodinami a posiluje inkluzivní klima školy a speciální pedagog garantuje speciálně pedagogickou péči a metodické vedení asistentů pedagoga. Ve spolupráci se školskými poradenskými zařízeními škola realizuje podpůrná opatření všech stupňů (IVP, PLPP, speciálně pedagogická intervence, asistenti pedagoga). Účinnost podpory je pravidelně vyhodnocována a upravována podle potřeb žáků; reedukace probíhá formou individuálních konzultací a doučování. Komplexní podpora žáků s odlišným mateřským jazykem (OMJ) je realizována individuálně i skupinově (zejména formou doučování), prostřednictvím metodických materiálů, práce asistentů pedagoga a úzké spolupráce s rodinami. Součástí podpory je také cílená sociální integrace do třídních kolektivů a života školy, zapojování do školních akcí, projektů a komunitních aktivit a postupné začleňování žáků z ukrajinských tříd do aktivit celé školy.

Preventivní oblast je realizována prostřednictvím uceleného preventivního programu včetně krizového plánu. Zaměřuje se na rozvoj sociálních a osobnostních kompetencí žáků, podporu pozitivního klimatu, práci s třídními kolektivy a včasné zachycení rizikového chování. V rámci třídnických hodin a činnosti školního parlamentu se škola cíleně věnuje tématům mezilidských vztahů, rovných příležitostí, předsudků, diskriminace a rasismu. Škola vzdělává žáky z různorodého sociokulturního prostředí a systematicky podporuje spolupráci s rodinami a komunitou, včetně zapojování kulturních tradic žáků do školních aktivit a slavností. V případě potřeby škola uplatňuje koordinovaný postup při řešení obtíží ve spolupráci se zákonnými zástupci a externími odborníky.

Závěry

Vývoj školy

Od poslední inspekční činnosti v roce 2019 škola kontinuálně rozvíjí vzdělávání v souladu s principy waldorfské pedagogiky a průběžně zkvalitňuje pedagogické i organizační zajištění výuky. Vzrostl počet žáků i pedagogů, včetně žáků se SVP a žáků s OMJ, na což škola reagovala organizačními opatřeními, včetně zřízení dvou tříd pro žáky s OMJ a posílení personální podpory. Významně se zlepšily materiální a technické podmínky prostřednictvím rekonstrukcí a modernizace odborných učeben a dalších prostor. Škola zároveň rozšířila nabídku školních i mimoškolních aktivit, posílila spolupráci se zákonnými zástupci a dále rozvíjí partnerství s externími subjekty.

Silné stránky

- Dlouhodobě uplatňovaná waldorfská pedagogická koncepce podporující rozvoj osobnosti žáků, samostatnost, tvořivost a motivaci k učení. (1.1)

- Průběžné zkvalitňování materiálních a technických podmínek. (2.4)
- Komunitní školní klima založené na respektu, důvěře a spolupráci všech aktérů vzdělávání. (3.2)
- Výuka polytechnických, uměleckých a pohybových činností rozvíjející tvořivost, manuální dovednosti a spolupráci žáků, podpora cizojazyčného vzdělávání (anglického jazyka), podporující rozvoj komunikativních dovedností a jazykové samostatnosti. (4.1)
- Široká nabídka školních a mimoškolních aktivit rozvíjející sociální kompetence, spolupráci a osobnost žáků. (4.4)
- Systematická podpora žáků s odlišným mateřským jazykem, prostřednictvím cílených adaptačních a jazykových opatření, která umožňují jejich postupné začleňování do vzdělávacího procesu. (6.2)
- Podnětné a respektující vzdělávací prostředí s individualizovaným přístupem pedagogů podporující učení a osobnostní rozvoj žáků. (6.3)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Méně systematické využívání aktivizačních a badatelsky orientovaných metod výuky, převaha frontální organizace. (4.2)
- Nízká míra využívání digitálních technologií ve výuce omezující rozvoj práce s informacemi a kritického myšlení. (4.2)
- Nedostatečně systematická práce se závěry vyučovacích hodin v některých hodinách, která se projevuje absencí důsledného ověřování naplnění vzdělávacích cílů, nedostatečným shrnutím klíčového učiva a omezeným zapojením žáků do reflexe vlastního učení a sebehodnocení. (4.2)
- Nesystematická diferenciací výuky omezující rozvoj vzdělávacího potenciálu žáků. (4.3)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Příklady inspirativní praxe

Příkladná je podpora žáků s odlišným mateřským jazykem (zejména žáků z Ukrajiny) ve třídách zřízených pro tyto žáky, realizovaná prostřednictvím koordinované týmové výuky. Třídní učitelka zajišťuje strukturu a návaznost výuky, další pedagog zprostředkovává odborný obsah s ohledem na jazykovou úroveň žáků a asistent pedagoga průběžně podporuje porozumění zadání, individualizaci přístupu i aktivní zapojení žáků, což přispívá k efektivnímu učení. Podpora je systematicky doplňována zapojováním žáků do školních projektů, společných slavností a tematicky propojených aktivit, které napomáhají jejich postupnému začleňování do života školy.

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Systematicky rozšířit využívání aktivizačních a badatelských metod (problémové učení podporující objevování, argumentaci a samostatné myšlení).
- Cíleně rozvíjet práci žáků s informacemi, jejich vyhledávání, ověřování a kritické hodnocení prostřednictvím ICT.

- Zavést systematickou diferenciaci výuky podle vzdělávacích potřeb a úrovně žáků (uplatňovat víceúrovňová zadání a individualizované učební postupy).
- Posilovat rozvoj kompetencí k učení, práci s informacemi a kritické myšlení žáků.
- Promyšleně a pravidelně využívat manipulativní a didaktické pomůcky jako prostředek názorného, prožitkového a činnostního učení.
- Důsledně rozvíjet formativní hodnocení jako přirozenou součást výuky – průběžnou, konkrétní a respektující zpětnou vazbu, práci s chybou, sebehodnocení a vrstevnické hodnocení.
- Zkvalitnit slovní hodnocení tak, aby bylo konkrétní, srozumitelné a didakticky využitelné; jasně pojmenovávalo dosaženou úroveň, identifikovalo oblasti rozvoje a nabízelo žákovi další postupy učení.
- Důsledně dbát na upevňování správných pracovních návyků žáků mladšího školního věku (sezení, úchop, psaní) s ohledem na zdravý vývoj a ergonomii práce.
- Systematicky zvyšovat kvalifikovanost pedagogického sboru prostřednictvím cíleného náboru kvalifikovaných pedagogů a podpory doplnění odborné kvalifikace u stávajících učitelů. Zaměřit další vzdělávání pedagogů na moderní didaktické přístupy, diferenciaci výuky a formativní hodnocení v souladu s principy školy.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá řediteli školy ve lhůtě do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání platný k termínu inspekční činnosti
2. Školní řád ZŠ platný k termínu inspekční činnosti
3. Školní vzdělávací program školní družiny platný k termínu inspekční činnosti
4. Školní vzdělávací program školního klubu platný k termínu inspekční činnosti
5. Vnitřní řád školní družiny platný k termínu inspekční činnosti
6. Vnitřní řád školního klubu platný k termínu inspekční činnosti
7. Rozvrh vyučovacích hodin, školní rok 2025/2026 vedený k termínu inspekční činnosti
8. Záznamy z jednání pedagogické rady vedené ve školních letech 2024/2025 až 2025/2026 k termínu inspekční činnosti
9. Třídní knihy vedené ve školních letech 2025/2026 k termínu inspekční činnosti (vybraný vzorek)
10. Výběr personální dokumentace pedagogických pracovníků vedený k termínu inspekční činnosti

11. Portfolio výchovného poradenství a prevence rizikového chování žáků vedené k termínu inspekční činnosti
12. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2024/2025
13. Kniha úrazů vedená k termínu inspekční činnosti

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí. Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitele inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Mgr. Iva Hlásenská, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

Ing. Dana Dalešická, školní inspektorka

Mgr. Kateřina Poláková, školní inspektorka

Hana Kvasničková, kontrolní pracovnice

22. 4. 2026